

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Adam Mička

Název práce: Deník ve výtvarném umění

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Josef Ledvina

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....C.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....C.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....C.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....B.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....C.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....B.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....B.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....D.....

Celkové hodnocení bakalářské práce.....C.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Adam Mička se ve své práci věnuje různým podobám práce s deníkovou formou ve vizuálním umění. Po možná až příliš stručném obecném úvodu do tématu následuje rozbor práce desítky konkrétních umělců, které autor člení do čtyřech kategorií podle média, v němž své deníky zpracovávají. Je otázka, co třídění probíraného materiálu na fotografické, malířské deníky nebo deníky pojímané jako autorská kniha může o povaze a smyslu samotných děl vypovědět. Určitě si lze představit kategorizaci produktivnější. Podstatnější mi přijde například časové ukotvení samotných deníků. Zatímco Františka Skála si po vzoru Karla Hynka Máchy (nikoli Jana Nerudy, jak autor v práci nedopatřením uvádí) vedl deník jednorázově při své pěší cestě do Benátek, u Nan Goldin pro Mičku spočívá deník v autorčině celoživotní praxi zaznamenávat svůj život a život lidí kolem sebe. Proti tomu u Viktor Kopasz pro deník klíčový charakter temporálně uspořádané sekvence záznamů zcela rozvolňuje a z žánru si uchovává především jeho formu.

Pasáže věnované jednotlivým umělcům nejsou nijak rozsáhlé, jejich významnou část zabírají zpravidla biografické informace a sumární charakteristiky díla. Rušivě působí některá biografická klišé (srov. „Možná právě proto, že je Beard z bohaté rodiny a měl možnost okusit život na vysoké úrovni, tolik mu imponuje na moderní výdobytky mnohem chudší ale na pradávnu historii lidstva a života bohatší Afrika.“). Na rozbor samotných deníkových principů a jejich funkce v práci umělců dochází spíše v náznacích a nesystematicky. K systematictější teoretické reflexi se například nabízí to, jak mohou umělci rozvíjet specifickou temporalitu fotografického média k navození deníkového „efektu“.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji C.

Z autorem probíraných deníků se vymyká ten, který si vytvářel malíř Josef Jíra během hospitalizace v protialkoholní léčebně. Na rozdíl od ostatních ho původně Jíra neplánoval zveřejnit. Autora bych se zeptal, jestli to znamená, že se tento deník pro něj nějak principiálně liší od těch ostatních.

Datum:

Podpis: